

V Praze dne 18.6.2019
Fakulta architektury ČVUT, Ústav navrhování II.
Posudek vedoucího školního atelieru

Bakalářská práce – Klára Schmiedová **Galerie Čestmíra Sušky a Arjany Shameti**

Úvodní odstavec posudku sdělí ve dvou případech hodnocení studentů stejnou informaci. Klára Schmiedová si totiž spolu s Michaelem Luňáčkem našli pro galerii Čestmíra Sušky a Arjany Shameti totožnou velmi zajímavou parcelu. Není to proluka, ale je to jakýsi žižkovský “minibloček” ze tří stran obložený ulicemi a z horní strany navazující na Vítkovský park směrem k památníku. Dnes se to místo trochu nadneseně jmenuje Tachovské náměstí, ve skutečnosti však mnohem více bude náměstím, pokud tu vyrostou třeba jedna z obou představených galerií. Jediné, čím si u výběru parcely nejsem jistý, je: “Co bude muset spolek Bubec udělat, aby galerie opravdu v tomto místě byla dlouhodobě živou institucí?” Na druhou stranu výběr parcely se dá také interpretovat, jako předvoj “bujícího” Karlína, který pěším tunelem prorůstá pod Vítkovem na Žižkov - tímto pomyslným “výhonkem” je právě tato galerie - analogie životního postoje Čestmíra Sušky a Arjany Shameti - oba v mnoha oblastech ukazují nové možnosti umění i života lidem kolem nich.

Klářina tvrdá až umanutá práce je na výsledku vidět, mám teď na mysli její kompoziční usilování. Okno je nakonec vždy jen tam, kde je kompozičně chtěné, proto je vposledku po obvodu oken tak málo. Celý objekt je zvenku vizuálně sjednocený výraznou svíslou kanelurou omítky. Stavba bude v Žižkovské čtvrti působit jako nově umístěná abstraktní socha, nebo odstavená váza na květiny - z centrálního dvorečku totiž vyrůstají stromy. Půdorysné kompozice jsou “ostentativně” čisté - jde ostatně o galerii. Na první pohled je vidět, že Klára cílí na prostorové zážitky návštěvníků. Z ulice jsme dovnitř pohlceni vstupním sloupovým portikem a z malé haly, kde si koupíme vstupenky a krásné knihy, procházíme zase ven - ne do ulice - do dvorku - urbánní “zahrádky”. Uliční výhled je znemožněn zdí - záměrně je naše pozornost upřena k průhledu do atelieru hostujících umělců - tvůrčí divadlo za velkým oknem. Samotná galerie je až vzadu za dvorkem na horním konci parcely. Do bočních ulic ani galerie nemá žádné výhledy - jen měkké severní světlo sem padá střešními pilovými světlíky. Musíme projít galerií po schodišti nahoru a tam - na konci cesty celou stavbou můžeme vyjít zase zpátky “na Žižkov” ale už ne do rušné Koněvovy ulice, ale do Vítkovského parku. Galerie se tedy stává pomyslným mostem mezi těmito dvěma “světy” Koněvovou ulicí a Vítkovem. Stavba se také velice dobře vyrovnává s tunelem vedoucím pod Vítkovem ze Žižkova do Karlína. Boční vstup do multifunkčního sálu je přímo z ústí tunelu.

Co bych uvedl jako provozní výtka návrhu jsou okna v ubytování umělců v - střešní okna v ploché střeše. To je uživatelsky nevhodné řešení, které vyžaduje elektrické ovládání s dešťovým a větrným čidlem a i za předpokladu použití podobných drahých a složitých technologií se v zimním období stane nefunkčním.

Interier

Řešení interieru bohužel považuji za o dva stupně horší, než celkové architektonické řešení stavby. Je to asi částečně dáno i způsobem prezentace. Jak už jsem naznačil, z architektonického návrhu mám dojem promyšleného komponování. Interier vstupní haly mi připadá, jako na pohled hezká nicméně trochu "popová" efektní práce. Představená textura podlahy, lampy nad recepcí - obojí se svojí výrazností podle hodí spíše do "módní" kavárny nebo prodejny tenisek než coby komponenty vstupu špičkové výstavní galerie.

Stavební řešení

Výhradu mám ke směřům spádování plochých střech. V principu mají vpusti být uprostřed ploch - tedy ne u stěn nahoru navazujících podlaží nabo u atik, kde je případné ucpání střešní vpusti nejkritičtější. Průchod potrubí atikou ke kotlíku na fasádě je také velmi častou poruchou českých staveb - proč tomu raději nepředejít jiným řešením? Svody s kotlíky navíc právě Klářině minimalistickému výrazu nebudou slušet.

Schodiště k ubytování umělců svými rozměry asi neobstojí v "nosítkovém" testu - půdorysné pronesení břemene 1800x600mm.

Přes výše uvedené výtky práci považuji za velmi dobrou.

Doporučuji bakalářskou práci Kláry Schmiedové k přijetí a navrhuji hodnocení známkou " B ".

MgA. Jan Světlík, odborný asistent ve školním atelieru Seho - Světlík

